

Disposición adicional única. *Liquidacións de cotas dos artistas, anteriores ao 31 de decembro de 2002.*

As cotizacións sociais relativas aos artistas, liquidadas á conta segundo a normativa vixente ata o 31 de decembro de 2002, terán carácter de definitivas para empresas e traballadores.

Disposición transitoria única. *Efectos retroactivos dos puntos cinco e seis do artigo primeiro.*

O disposto nos puntos cinco e seis do artigo primeiro seralles aplicable ás liquidacións de cotas posteriores ao 1 de xaneiro de 2003 relativas aos artistas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Desde a entrada en vigor deste real decreto, quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao preceptuado nel.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de aplicación e desenvolvemento.*

Facúltase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para ditar as disposicións que resulten necesarias para a aplicación e desenvolvemento do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día primeiro do terceiro mes seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 27 de febreiro de 2004.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

XEFATURA DO ESTADO

5049 *CORRECCIÓN de erros da Lei 32/2003, do 3 de novembro, xeral de telecomunicacións. («BOE» 68, do 19-3-2004.)*

Advertidos erros na Lei 32/2003, do 3 de novembro, xeral de telecomunicacións, publicada no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 14 en lingua galega, do 24 de novembro de 2003, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 2284, disposición derradeira primeira, primeira columna, punto seis, primeiro parágrafo, onde di: «Seis. Engádese unha disposición adicional sexta...», debe dicir: «Seis. Engádese unha nova disposición adicional sétima...».

Na mesma páxina, disposición derradeira primeira, primeira columna, punto seis, segundo parágrafo, onde di: «Disposición adicional sexta. Fomento da sociedade da información», debe dicir: «Disposición adicional sétima. Fomento da sociedade da información».

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

5117 *REAL DECRETO 430/2004, do 12 de marzo, polo que se establecen novas normas sobre limitación de emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión, e se fixan certas condicións para o control das emisións á atmosfera das refinarias de petróleo. («BOE» 69, do 20-3-2004.)*

A Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, estableceu no seu artigo 3.1 que os titulares de focos emisores contaminantes á atmosfera, calquera que fose a súa natureza, están obrigados a respectar os niveis de emisión que o Goberno estableza previamente con carácter xeral.

A Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, establece no seu artigo 7.2 que o Goberno, sen prexuízo das normas adicionais de protección que diten as comunidades autónomas, poderá establecer valores límite de emisión para as substancias contaminantes, en particular para as enumeradas no seu anexo 3, e para as actividades industriais incluídas no seu ámbito de aplicación.

O Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, estableceu os niveis de emisión de contaminantes á atmosfera das principais actividades industriais potencialmente contaminadoras da atmosfera.

O Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, foi modificado en varias ocasións, entre elas por medio do Real decreto 646/1991, do 22 de abril, polo que se establecen novas normas sobre limitación ás emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión, e polo Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, polo que se modifica o Real decreto 646/1991, do 22 de abril, polo que se establecen novas normas sobre limitación ás emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión e se fixan as condicións para o control dos límites de emisión de SO₂ na actividade da refinación de petróleo.

O Real decreto 646/1991, do 22 de abril, incorporou ao ordenamento xurídico español a Directiva 88/609/CEE do Consello, do 24 de novembro de 1988, sobre limitación de emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión.

O Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, ademais de establecer unhas determinadas condicións para o control dos límites de emisión de SO₂ na actividade da refinación, modificou o Real decreto 646/1991, do 22 de abril, ao incorporar á lexislación española a Directiva 94/66/CE do Consello, do 15 de decembro de 1994, pola que se modifica a Directiva 88/609/CEE.

No marco da estratexia comunitaria para combater a acidificación, desenvolvida segundo os obxectivos sobre esta materia do V Programa de Acción Comunitaria en Materia de Ambiente, de non superar unhas cargas e niveis críticos de determinados axentes acidificantes, o Parlamento Europeo e o Consello adoptaron, ademais da Directiva 2001/81/CE, do 23 de outubro de 2001, sobre teitos nacionais de emisión de determinados contaminantes atmosféricos, a Directiva 2001/80/CE, do 23 de outubro de 2001, sobre limitación de emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión, que vén derogar a Directiva 88/609/CEE do Consello, do

24 de novembro de 1988, integrando nun único texto esta directiva e os novos requisitos sobre grandes instalacións de combustión.

No ámbito de aplicación da nova Directiva 2001/80/CE do Parlamento Europeo e o Consello, do 23 de outubro de 2001, encóntranse incluídas, con certas excepcións, as turbinas de gas, excluídas na Directiva 88/609/CEE do Consello, do 24 de novembro de 1988, dado o aumento significativo do uso de gas natural para xerar enerxía eléctrica, xa sexa mediante ciclos combinados, en turbinas individuais ou en sistemas de coxeración, e, entre os combustibles, inclúese especificamente a biomasa, á vista dun aumento importante de enerxía procedente deste combustible.

A Directiva 2001/80/CE establece valores límite de emisión de SO₂, NO_x e partículas para as novas grandes instalacións de combustión que se autoricen desde a súa aplicación, máis estritos que os actuais da Directiva 88/609/CEE, en concordancia cunha maior redución de emisións, así como co que establece a Directiva 96/61/CE do Consello, do 24 de setembro de 1996, relativa á prevención e control integrados da contaminación, de ter en conta, ademais doutras consideracións, as mellores técnicas dispoñibles no establecemento dos límites de emisión.

Polo que respecta ás instalacións existentes, que na Directiva 88/609/CEE se consideran de forma global e que estableceu para cada Estado membro uns topes de emisión nuns determinados anos, 1993, 1998 e 2003 para as emisións de SO₂, e 1993 e 1998 para as emisións de NO_x, que non se debían superar pola suma total de emisións das grandes instalacións de combustión existentes daqueles, a Directiva 2001/80/CE considérasas de forma diferente, a partir do 1 de xaneiro de 2008.

Como moi tarde o 1 de xaneiro de 2008, segundo a Directiva 2001/80/CE, ás grandes instalacións de combustión existentes de cada Estado membro, a criterio deste, permítenselles dúas opcións: ou ben cumprir, cada unha delas individualmente, cuns valores límite de emisión para SO₂, NO_x e partículas, que figuran na letras A dos anexos III a VII da directiva, ou que o Estado membro estableza un plan nacional de redución de emisións para aquelas, con liberdade de actuación para cada instalación individual, que consiga as mesmas reducións de emisións que se obterían mediante a opción anterior. En ambos os casos, poderanse eximir do cumprimento dos requisitos de emisións que se establecen na directiva aquelas instalacións existentes que se comprometan por escrito, ante a autoridade competente de cada Estado membro, antes do 30 de xuño de 2004, a non facer funcionar a instalación durante máis do 20.000 horas operativas a partir do 1 de xaneiro de 2008 e ata, como moi tarde, o 31 de decembro de 2015.

España, mediante este real decreto, cuxo obxecto, no seu capítulo II e anexos, é incorporar ao ordenamento xurídico español a mencionada Directiva 2001/80/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2001, opta por establecer un plan nacional de redución de emisións para as grandes instalacións de combustión existentes, xa que permite unha maior flexibilidade no tratamento das devanditas instalacións. Ao se referir este real decreto, no seu capítulo II e anexos, a instalacións de combustión de gran tamaño, maiores do 50 megawatt térmicos, vai incidir principal e directamente sobre as centrais de xeración eléctrica, indirectamente sobre os combustibles que utilizan e, en menor medida, noutros sectores industriais, como as refinarías de petróleo.

As refinarías de petróleo, por outra parte, desde a publicación do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, que desenvolveu a Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, aumentaron a

súa complexidade, ao igual que as dos países da Unión Europea, para se adaptaren ás novas exixencias de produtos refinados, polo que as disposicións do citado Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, en relación con aquelas, quedaron, en xeral, obsoletas, téndose modificado algunhas delas mediante o citado Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro.

Por outra parte, dadas as características dos procesos e interconexións entre as instalacións dunha refinaría de petróleo, con posibilidade de intercambio de combustibles entre elas, procede, do mesmo xeito que xa se fixo co Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, substituír a regulación xeral existente sobre as emisións de SO₂ das instalacións de combustión por outra que as considere globalmente, modificando as disposicións do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, sobre instalacións de combustión concretas e regulando as emisións de SO₂ doutras instalacións que non son de combustión, como a rexeneración de catalizadores das unidades de cracking catalítico en leito fluído (FCC) e as unidades de recuperación de xofre, estas, da mesma maneira que xa o fai o Real decreto 1800/1995, do 3 de novembro, en forma de rendemento daquelas.

Ademais, para a súa actualización e homoxeneidade co resto de valores límite de emisión, procede sinalar que os niveis de concentracións de emisións, en forma volumétrica, a que se refire o Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, para as instalacións das refinarías de petróleo, han de se considerar da mesma forma que se establece neste real decreto no punto 3 do seu artigo 3.

Tanto a incorporación ao ordenamento xurídico español da Directiva 2001/80/CE, que se efectúa no capítulo II e anexos deste real decreto, como as novas disposicións sobre emisións en instalacións das refinarías de petróleo, que se realiza no seu capítulo III, implican unha modificación do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Economía, de Medio Ambiente e de Ciencia e Tecnoloxía, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 12 de marzo de 2004,

DISPÓÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e estrutura.*

Este real decreto ten por obxecto regular, no seu capítulo II e anexos, as emisións á atmosfera de dióxido de xofre, de óxidos de nitróxeno e de partículas procedentes de grandes instalacións de combustión, así como, no seu capítulo III, certas condicións para o control das emisións á atmosfera das refinarías de petróleo.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. O capítulo II aplicaráselles ás instalacións de combustión cuxa potencia térmica nominal sexa igual ou superior a 50 MW, calquera que sexa o tipo de combustible que utilicen (sólido, líquido ou gasoso).

O capítulo II só se aplicará ás instalacións de combustión destinadas á produción de enerxía, con excepción das que usen de maneira directa os produtos de combustión en procedementos de fabricación.

En particular, non se aplicará ás seguintes instalacións de combustión:

a) As instalacións nas cales se utilicen os produtos de combustión para o quentamento directo, o secado ou calquera outro tratamento de obxectos ou materiais,

por exemplo, fornos de requentamento ou fornos para tratamento térmico.

b) As instalacións de poscombustión, é dicir, calquera dispositivo técnico destinado a depurar os gases residuais por combustión que non se explote como instalación de combustión autónoma.

c) Os dispositivos de rexeneración dos catalizadores de cracking catalítico, sen prexuízo do establecido no artigo 16.

d) Os dispositivos de conversión do sulfuro de hidróxeno en xofre.

e) Os reactores utilizados na industria química.

f) As baterías de fornos de coque.

g) Os recuperadores de calor de fornos altos (cowpers).

h) Calquera dispositivo técnico utilizado na propulsión dun vehículo, buque ou aeronave.

i) Turbinas de gas utilizadas en plataformas mariñas.

Ademais, as instalacións accionadas por motor diésel, de gasolina ou de gas non estarán suxeitas ás disposicións do capítulo II.

2. O capítulo III aplicaráselles a certas instalacións das refinarías de petróleo reguladas polo Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico.

CAPÍTULO II

Grandes instalacións de combustión

Artigo 3. Definicións.

Para os efectos deste capítulo, enténdese por:

a) Emisión: a expulsión á atmosfera de substancias procedentes da instalación de combustión.

b) Gases residuais: as expulsións gasosas que conteñan emisións sólidas, líquidas ou gasosas; o seu caudal volumétrico exprésase en metros cúbicos por hora referidos a condicións normalizadas de temperatura (0 °C) (273 K) e de presión (760 mm Hg) (101,3 kPa), logo de corrección do contido en vapor de auga, denominado no sucesivo «Nm³/h».

c) Valor límite de emisión: a cantidade admisible dunha substancia contida nos gases residuais da instalación de combustión que poida ser expulsada á atmosfera durante un período determinado; determinarase en masa por volume dos gases residuais, expresado en mg/Nm³, entendéndose o contido en oxíxeno por volume no gas residual do tres por cento no caso de combustibles líquidos e gasosos, do seis por cento no caso de combustibles sólidos e do 15 por cento no caso das turbinas de gas.

d) Índice de desulfuración: a proporción entre a cantidade de xofre que non se emita ao aire no contorno da instalación de combustión, durante un período determinado, e a cantidade de xofre que conteña o combustible que se introduza nas instalacións da planta de combustión e se utilice durante o mesmo período de tempo.

e) Titular: calquera persoa física ou xurídica que explote a instalación de combustión ou que teña directamente, ou por delegación, un poder económico determinante respecto a aquela.

f) Combustible: calquera materia combustible sólida, líquida ou gasosa que alimente a instalación de combustión, excepto os residuos incluídos no ámbito do Real decreto 653/2003, do 30 de maio, sobre incineración de residuos.

g) Instalación de combustión: calquera dispositivo técnico en que se oxiden produtos combustibles co fin de utilizar a calor así producida.

Cando dúas ou máis instalacións independentes estean instaladas de maneira que os seus gases residuais se expulsan por unha mesma cheminea ou, a xuízo da Administración competente e tendo en conta factores técnicos e económicos, poidan ser expulsados por unha mesma cheminea, a combinación resultante de tales instalacións considerarase como unha única unidade.

h) Caldeira mixta: calquera instalación de combustión que se poida alimentar simultánea ou alternativamente con dous ou máis tipos de combustible.

i) Nova instalación: calquera instalación de combustión para a que a autorización inicial de construción ou, no seu defecto, a autorización inicial de explotación se concedese a partir do 1 de xullo de 1987.

j) Instalación existente: calquera instalación de combustión para a que a autorización inicial de construción ou, no seu defecto, a autorización inicial de explotación se concedese antes do 1 de xullo de 1987.

k) Biomasa: os produtos compostos total ou parcialmente por unha materia vexetal de orixe agrícola ou forestal, que poidan ser utilizados como combustible para valorizar o seu contido enerxético, e os seguintes residuos utilizados como combustibles:

1.º Residuos vexetais de orixe agrícola e forestal.

2.º Residuos vexetais procedentes da industria de elaboración de alimentos, se se recupera a calor xerada.

3.º Residuos vexetais fibrosos procedentes da produción de polpa virxe e da produción de papel a partir da polpa, se se coincineran no lugar de produción e se recupera a calor xerada.

4.º Residuos de cortiza.

5.º Residuos de madeira, con excepción daqueles que poidan conter compostos organohaloxenados ou metais pesados como consecuencia dalgún tipo de tratamento con substancias protectoras da madeira ou de revestimento, o que inclúe, en particular, os residuos de madeira procedentes de residuos de construción e demolición.

l) Turbina de gas: calquera máquina rotativa que converta a enerxía térmica en traballo mecánico, constituída, fundamentalmente, por un compresor, un dispositivo térmico en que se oxida o combustible para queantar o fluído motor e unha turbina.

m) Rexións ultraperiféricas: considéranse como tales, para os efectos do capítulo II, as illas Canarias.

Artigo 4. Programa de redución de emisións en instalacións existentes.

1. Nas instalacións existentes, o órgano onde reside a competencia substantiva para a súa autorización establecerá un programa tendente á progresiva redución das emisións anuais totais procedentes daquelas. O programa establecerase e aplicarase tendo como obxectivo o respecto, mediante limitacións adecuadas das emisións, polo menos dos topes de emisión e as porcentaxes globais de redución de emisións que figuran nos anexos I e II. Ademais de fixar un calendario, o programa incluírá os procedementos de aplicación.

2. De acordo co programa a que se refire o número 1, seguiranse respectando os topes de emisión e as correspondentes porcentaxes de redución, fixados para o dióxido de xofre no anexo I e no anexo II para os óxidos de nitróxeno, nas datas indicadas nos devanditos anexos, ata lle ter dado cumprimento ao que se dispón no artigo 5 para as instalacións existentes.

3. Durante a execución do citado programa, a Administración competente determinará as emisións anuais totais das instalacións existentes, de conformidade co disposto no punto C do anexo VIII.

4. Se un cambio substancial e inesperado da demanda de enerxía, ou da dispoñibilidade de determi-

nados combustibles ou de determinadas instalacións xeradoras, crease serias dificultades técnicas para a aplicación do programa elaborado consonte o punto 1, o órgano onde resida a competencia substantiva para a autorización das instalacións determinará as modificacións dos toques de emisión e/ou as datas que figuran nos anexos I e II, que terán que lle ser propostas á Comisión Europea.

Artigo 5. Valores límite de emisión e plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes.

1. Sen prexuízo do disposto na disposición transitoria cuarta, na autorización substantiva inicial de construción das novas instalacións ou, no seu defecto, na autorización substantiva inicial de explotación destas, cuxa solicitude de autorización se presente antes da data de entrada en vigor deste real decreto, a condición de que a instalación se poña en funcionamento, como moi tarde, un ano despois da devandita data, estableceranse os valores límite de emisión que correspondan ás súas emisións de dióxido de xofre, de óxidos de nitróxeno e de partículas, determinados de acordo co establecido na letra A dos anexos III a VII.

2. Na autorización substantiva inicial de construción das novas instalacións, distintas das sinaladas no número 1, ou, no seu defecto, na autorización substantiva inicial de explotación daquelas, estableceranse os valores límite de emisión que correspondan ás súas emisións de dióxido de xofre, de óxidos de nitróxeno e de partículas, determinados de acordo co establecido na letra B dos anexos III a VII.

3. Para o conxunto nacional das instalacións existentes, sen prexuízo do disposto na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e das disposicións relativas á calidade do aire ambiente, ademais de aplicar, cando corresponda, os artigos 6, 7 e 8 deste real decreto, a Administración xeral do Estado, logo de consulta ás comunidades autónomas, establecerá un plan nacional de redución de emisións para as instalacións, de modo tal que, como máis tarde o 1 de xaneiro de 2008, se consigan unhas reducións das emisións anuais totais de óxidos de nitróxeno (NO_x), dióxido de xofre (SO₂) e partículas das instalacións existentes, similares ás que se alcanzasen aplicando os valores límite de emisión establecidos para as novas instalacións recollidas no número 1 deste artigo ás instalacións existentes en funcionamento no ano 2000, en función do tempo de funcionamento anual real de cada instalación, o combustible utilizado e a potencia térmica, calculados sobre a base da media dos cinco últimos anos de funcionamento ata o ano 2000, inclusive. Este plan terá en conta, entre outros aspectos, o cumprimento dos toques de emisión indicados nos anexos I e II.

O plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes terá como referencia a Recomendación 2003/47/CE da Comisión, do 15 de xaneiro de 2003.

O peche dunha instalación incluída no plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes non suporá un aumento das emisións anuais totais do resto das instalacións que aquel abarque.

4. Do conxunto total de instalacións incluídas no plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes, poderán eximirse do cumprimento dos requisitos de emisións fixados por este aquelas instalacións para as que o seu titular se comprometa, mediante unha declaración por escrito presentada ante a Administración competente e, en calquera caso, ante o órgano da Administración xeral do Estado que elabore o citado plan nacional, como máis

tarde o 30 de xuño de 2004, a non facer funcionar a instalación durante máis do 20.000 horas operativas a partir do 1 de xaneiro de 2008 e ata, como moi tarde, o 31 de decembro do 2015, debendo presentarlle cada ano á Administración competente e, en calquera caso, ante o órgano da Administración xeral do Estado que elabore o plan nacional, un balance das horas utilizadas e non utilizadas permitidas para o resto da vida operativa útil das instalacións.

5. As instalacións existentes a que se refiren os puntos 3 e 4 non estarán suxeitas a límites individuais de emisión para os contaminantes regulados neste real decreto que contradigan o que se estableza no Plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes elaborado pola Administración xeral do Estado. En calquera caso, precisarase dun informe preceptivo e vinculante do órgano da Administración xeral do Estado competente na autorización das devanditas instalacións.

6. O órgano da Administración xeral do Estado que elabore o plan nacional de redución de emisións das grandes instalacións de combustión existentes poderá establecer para as instalacións incluídas nel as condicións e requisitos precisos para o seu cumprimento.

Artigo 6. Excepcións para valores límite de emisión de dióxido de xofre.

1. Malia o disposto no anexo III, as instalacións dunha potencia térmica nominal igual ou superior a 400 MW, que non se utilicen durante máis do seguinte número de horas ao ano (media móbil calculada nun período de cinco anos), estarán sometidas a un valor límite de emisións de dióxido de xofre do 800 mg/Nm³:

- a) 2.000 horas ata o 31 de decembro de 2015.
- b) 1.500 horas a partir do 1 de xaneiro de 2016.

2. Esta disposición non se aplicará ás novas instalacións ás que se conceda autorización de conformidade co artigo 5.2

Artigo 7. Procedementos relativos ao mal funcionamento ou á avaría do equipamento de redución.

1. As autorizacións a que fan referencia os números 1 e 2 do artigo 5 incluírán unha disposición sobre os procedementos relativos ao mal funcionamento ou á avaría do equipamento de redución. En caso de avaría, a Administración competente solicitaralle ao titular, en particular, que reduza ou interrompa a explotación se non se consegue restablecer o funcionamento normal nun prazo do 24 horas, ou que explote a instalación con combustibles pouco contaminantes. En calquera caso, a devandita circunstancia notificaráselle á Administración competente nun prazo do 48 horas. En ningún caso o tempo acumulado de explotación da instalación sen o seu equipamento de redución de emisións deberá ser superior a 120 horas nun período do 12 meses.

A Administración competente poderá permitir excepcións aos anteditos límites de 24 horas e 120 horas nos casos en que, segundo o seu xuízo:

- a) Exista necesidade apremante de manter o abastecemento de enerxía, ou
- b) A instalación en que se produciu a avaría sería substituída por un prazo limitado por outra que xeraría un aumento global das emisións.

2. A Administración competente poderá permitir a suspensión, por un máximo de seis meses, da obriga de cumprir cos valores límite de emisión fixados no artigo 5 para o dióxido de xofre en instalacións que, para o devandito fin, utilicen habitualmente combustible de

baixo contido de xofre, cando o titular non estea en condicións de respectar os devanditos valores límite en razón dunha interrupción no abastecemento de tal combustible como consecuencia dunha situación de grave penuria. Nos devanditos casos, a Administración competente informará inmediatamente a Comisión Europea, e nunca nun prazo superior a un mes, de conformidade co artigo 10 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

3. A Administración competente poderá autorizar unha excepción da obriga de respectar os valores límite de emisión previstos no artigo 5 nos casos en que unha instalación que utiliza habitualmente só un combustible gasoso e que, doutra forma, debería estar dotado dun equipamento de purificación dos gases residuais, teña que recorrer excepcionalmente, e durante un período non superior a 10 días, salvo en caso de necesidade apremiante de manter o abastecemento de enerxía, ao uso doutros combustibles por causa dunha súbita interrupción no aprovisionamento de gas. A Administración competente será informada inmediatamente de cada caso concreto que se formule. Así mesmo, dos casos a que se refire este punto, a Administración competente informará inmediatamente a Comisión Europea, e nunca nun prazo superior a un mes, de conformidade co artigo 10 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 8. *Instalacións equipadas con caldeira mixta.*

1. No caso de instalacións equipadas cunha caldeira mixta que implique a utilización simultánea de dous ou máis combustibles, a autorización recollida nos puntos 1 ao 2 do artigo 5 e no caso das instalacións previstas no punto 3 do artigo 5 ou no artigo 10, establecerá os valores límite de emisión que se determinarán da maneira seguinte:

a) En primeiro lugar, tomando o valor límite de emisión relativo a cada combustible e a cada contaminante, que lle corresponde á potencia térmica nominal da instalación, tal e como se indica nos anexos III a VII.

b) En segundo lugar, determinando os valores límite de emisión ponderados por combustible; os devanditos valores obteranse multiplicando os valores límite de emisión individuais citados anteriormente pola potencia térmica subministrada por cada combustible e dividindo este resultado pola suma da potencia térmica subministrada por todos os combustibles.

c) En terceiro lugar, sumando os valores límite de emisión ponderados por combustible.

2. Nas caldeiras mixtas que utilicen os residuos de destilación e de conversión da refinación de petróleo cru, sós ou con outros combustibles, para o seu propio consumo, serán de aplicación as disposicións relativas ao combustible que teña o valor límite de emisión máis elevado (combustible determinante), malia o disposto no punto 1, se durante o funcionamento da instalación a proporción na que contribúise o devandito combustible á suma da potencia térmica subministrada por todos os combustibles fose, polo menos, do 50 por cento.

Se a proporción de combustible determinante fose inferior ao 50 por cento, o valor límite de emisión determinarase de maneira proporcional á potencia térmica subministrada por cada un dos combustibles, en relación coa suma de potencia térmica subministrada por todos os combustibles, da maneira seguinte:

a) En primeiro lugar, tomando o valor límite de emisión relativo a cada combustible e a cada contaminante, que corresponda á potencia térmica nominal da instalación, como se indica nos anexos III a VII.

b) En segundo lugar, calculando o valor límite de emisión do combustible determinante (o combustible de maior valor límite de emisión, de conformidade cos anexos III a VII, ou, no caso de dous combustibles do mesmo valor límite de emisión, o que proporcione a maior cantidade de enerxía); obterase o devandito valor multiplicando por dous o valor límite de emisión recollido nos anexos III a VII para o devandito combustible e subtraendo do resultado o valor límite de emisión relativo ao combustible con menor valor límite de emisión.

c) En terceiro lugar, determinando os valores límite de emisión ponderados por combustible; os devanditos valores obteranse multiplicando o valor límite de emisión calculado do combustible determinante pola cantidade de enerxía proporcionada polo combustible determinante e multiplicando cada un dos demais valores límite de emisión pola cantidade de enerxía proporcionada por cada combustible, e dividindo cada resultado pola suma da enerxía térmica subministrada por todos os combustibles.

d) En cuarto lugar, sumando os valores límite de emisión ponderados por combustible.

3. De maneira alternativa ao punto 2, con independencia da combinación de combustibles utilizada, poderanse aplicar os valores límite de emisión medios seguintes para o dióxido de xofre:

a) 1.000 mg/Nm³, para as instalacións a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, como valor medio das emisións de todas as instalacións dese tipo dentro da refinaría.

b) 600 mg/Nm³, para as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5, como valor medio das emisións de todas as instalacións dese tipo dentro da refinaría, con excepción das turbinas de gas.

A Administración competente garantirá que a aplicación desta disposición non ocasione un aumento das emisións procedentes de instalacións existentes.

4. No caso de instalacións equipadas cunha caldeira mixta que implique a utilización alternativa de dous ou máis combustibles, a autorización recollida nos puntos 1 ou 2 do artigo 5 e no caso das instalacións previstas no punto 3 do artigo 5 ou o artigo 10, establecerá os valores límite de emisión para os que serán de aplicación os valores límite de emisión fixados nos anexos III a VII correspondentes a cada combustible empregado.

Artigo 9. *Expulsión de gases residuais por cheminea.*

1. A expulsión de gases residuais das instalacións de combustión deberase realizar de forma controlada por medio de cheminea ou infraestrutura similar adecuada.

2. As autorizacións previstas nos puntos 1 e 2 do artigo 5 e as autorizacións das instalacións de combustión amparadas polo artigo 10 establecerán as condicións de expulsión dos devanditos gases. En particular, a Administración competente encargarse de que a altura da cheminea se calcule de forma que se salvagarde a saúde humana e o ambiente.

Artigo 10. *Valores límite de emisión en caso de modificacións das instalacións de combustión.*

1. Cando a potencia térmica dunha instalación de combustión se aumente polo menos 50 MW, os valores límite de emisión fixados no punto B dos anexos III a VII serán aplicables á nova parte da instalación e determinaranse en función da potencia térmica do conxunto da instalación. Esta disposición non se aplicará nos casos previstos nos puntos 2 e 3 do artigo 8.

2. Cando o titular dunha instalación de combustión, en relación coa contaminación atmosférica, teña inten-

ción de efectuar unha modificación das mencionadas no artigo 3.e) e no artigo 10.2 da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, serán aplicables os valores límite de emisión de dióxido de xofre, de óxidos de nitróxeno e de partículas fixados no punto B dos anexos III a VII.

Artigo 11. *Instalacións cuxas emisións poidan afectar a outro Estado membro.*

En caso de que se constrúan instalacións de combustión cuxas emisións poidan afectar de forma importante o ambiente doutro Estado membro, o Goberno proporcionará toda a información adecuada e auspiciará todas as consultas necesarias, de conformidade co artigo 6 do Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.

Artigo 12. *Medición e avaliación das emisións.*

A medición e avaliación das emisións das instalacións de combustión reguladas no capítulo II, así como de calquera outro valor requirido para a súa aplicación, efectuaranse de conformidade co punto A do anexo VIII.

Artigo 13. *Información que se lle debe subministrar á Administración.*

Coa periodicidade que determine a Administración competente, e como mínimo unha vez ao ano, o titular das instalacións reguladas polo capítulo II informará, de acordo co establecido no anexo VIII, dos resultados das medicións continuas, dos resultados do control dos aparellos de medición e das medicións individuais, así como de calquera outra operación de medición efectuada con vistas á avaliación do cumprimento do establecido no capítulo II.

Artigo 14. *Valoración dos resultados das medicións das emisións.*

1. No caso de medicións continuas, consideraranse que se respectan os valores límite de emisión fixados no punto A dos anexos III a VII se a valoración dos resultados indicase, para as horas de explotación dun ano natural, que:

- a) Ningún valor medio mensual supera os valores límite de emisión, e
- b) No caso de:

1.º Dióxido de xofre e partículas: un 97 por cento de todos os valores medios de cada 48 horas non supera o 110 por cento dos valores límite de emisión.

2.º Óxidos de nitróxeno: un 95 por cento de todos os valores medios de cada 48 horas non supera o 110 por cento dos valores límite de emisión.

Non se tomarán en consideración os períodos indicados no artigo 7, nin os períodos de arrincada e de parada.

2. Nos casos mencionados na disposición transitoria segunda e no anexo III, consideraranse que se cumpriron os índices de desulfuración cando a avaliación das medicións efectuadas consonte o punto A.3 do anexo VIII indique que a totalidade dos valores medios, por meses naturais, ou a totalidade dos valores medios, por meses móbiles, alcancen os índices requiridos de desulfuración.

Non se tomarán en consideración os períodos recollidos no artigo 7, nin os períodos de arrincada e de parada.

3. No caso de novas instalacións para as que se conceda autorización de conformidade co punto 2 do

artigo 5, considerarase que se respectaron, para as horas de funcionamento dentro dun ano natural, os valores límite de emisión se:

- a) Ningún valor medio diario validado supera as cifras correspondentes do punto B dos anexos III a VII, e
- b) O 95 por cento de todos os valores medios horarios validados do ano non supera o 200 por cento das cifras correspondentes do punto B dos anexos III a VII.

As definicións de «valor medio validado» determínanse no punto A.6 do anexo VIII.

Non se tomarán en consideración os períodos indicados no artigo 7, nin os períodos de arrincada e de parada.

4. Nos casos en que só se exixan medicións descontinuas ou outros procedementos de determinación apropiados, considerarase que se respectan os valores límite de emisión se os resultados de cada unha das campañas de medición, ou daqueles outros procedementos definidos e determinados consonte as modalidades establecidas pola Administración competente, non superan os valores límite de emisión fixados no punto correspondente dos anexos III a VII.

Artigo 15. *Información á Comisión Europea.*

1. Nos supostos previstos no artigo 6, as disposicións recollidas nas notas do anexo III ou nas notas de pé de páxina do punto A do anexo VI, a Administración competente remitiralle un informe anual á Comisión Europea, de conformidade co artigo 10 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. Igualmente, de acordo coa citada canle legal, a Administración competente informará a Comisión Europea da adopción do programa a que se refire o punto 1 do artigo 4, do resultado da súa aplicación transcorrido un ano da conclusión das distintas fases de redución de emisións das instalacións existentes e do seu desenvolvemento en cada fase.

CAPÍTULO III

Refinarías de petróleo

Artigo 16. *Emisións de dióxido de xofre da rexeneración de catalizadores das unidades de cracking catalítico en leito fluído.*

Sen prexuízo do establecido na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, a partir da entrada en vigor deste real decreto as emisións de SO₂ procedentes da rexeneración de catalizadores das unidades de cracking catalítico en leito fluído (FCC) serán iguais ou inferiores a 3.000 mg/Nm³, e estarán sometidas aos requisitos do artigo 14.1, 2 e 4 deste real decreto.

Artigo 17. *Niveis de emisión.*

1. A partir da entrada en vigor deste real decreto, os niveis de emisión de SO₂ e de partículas en forma volumétrica a que se refire o Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, e que sexan aplicables ás instalacións das refinarías de petróleo consideraranse consonte o previsto polo artigo 3.c) deste real decreto.

2. Así mesmo, desde a entrada en vigor deste real decreto, os niveis de emisión a que se refire o Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, e que sexan aplicables ás refinarías de petróleo, non terán en consideración os períodos transitorios de arrincada, parada e soprado.

Artigo 18. *Rendemento das novas plantas de recuperación de xofre.*

Sen prexuízo do establecido na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, o rendemento das novas plantas de recuperación de xofre, en condicións óptimas de funcionamento, que se instalen nas refinarias de petróleo a partir da entrada en vigor deste real decreto, non deberá ser inferior a:

- a) 96,5 por cento, se a capacidade é inferior ou igual a 20 t/día.
- b) 97,5 por cento, se a capacidade é superior a 20 t/día e inferior a 50 t/día.
- c) 98,5 por cento, se a capacidade é igual ou superior a 50 t/día.

CAPÍTULO IV

Disciplina ambiental

Artigo 19. *Réxime sancionador.*

O incumprimento do regulado neste real decreto estará sometido aos réximes sancionadores establecidos na lexislación aplicable e, en calquera caso, ao previsto na Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, e na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

Disposición transitoria primeira. *Emisións de centrais térmicas de carbón ou de fuel óleo existentes.*

1. Sen prexuízo do establecido na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, os grupos das centrais térmicas de carbón ou de fuel óleo que, para os efectos do capítulo II, sexan grandes instalacións de combustión existentes, continuarán cumprindo cos niveis de emisión específicos de SO₂ e de partículas que teñen actualmente vixentes, en aplicación do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, ás categorías de instalacións existentes ou novas do anexo IV deste, ou por estaren especificamente fixados nas súas correspondentes resolucións de autorización da Dirección Xeral da Enerxía, referidas ás condicións dos gases residuais que figuran nas alíneas b) e c) do artigo 3 deste real decreto.

2. Cando nas centrais mencionadas no punto anterior, e que sexan anteriores ao Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, haxa grupos de carbón cuxa autorización non conteña niveis específicos para as emisións de SO₂ e de partículas, estas emisións cumpriran os mesmos valores que se recollan na autorización dos grupos posteriores da mesma central, que tamén sexan grandes instalacións de combustión existentes para os efectos do capítulo II.

3. Tanto nas centrais de carbón como nas de fuel óleo, cando a expulsión de varios grupos que sexan grandes instalacións de combustión se realicen por unha cheminea única, os niveis de emisión referiranse ao fluxo resultante.

4. Os niveis de emisión de SO₂ e de partículas que deben cumprir as grandes instalacións de combustión existentes a que se refire esta disposición transitoria, tanto en centrais de carbón como de fuel óleo, estarán suxeitos, no caso de medicións continuas, aos requisitos que se recollen nos puntos 1 e 2 do artigo 14.

5. Cando só se exixan medicións descontinuas ou outros procedementos de determinación apropiados, ningún valor das concentracións medias trimestrais, entendidas como media ponderada cos caudais, das concentracións mensuais, superará o nivel de emisión establecido.

Disposición transitoria segunda. *Requisitos aplicables ás novas centrais eléctricas con potencia térmica nominal igual ou superior a 500 MW, que utilicen combustibles sólidos, autorizadas antes do 31 de decembro de 1999 e que entren en operación antes do 31 de decembro de 2005.*

Malia o disposto no anexo III, as novas centrais eléctricas dunha potencia térmica nominal igual ou superior a 500 MW que utilicen combustibles sólidos nacionais ou de importación, autorizadas pola Administración competente ata o 31 de decembro de 1999 e que entren en operación antes do final do ano 2005, estarán sometidas aos requisitos seguintes:

- a) No caso de combustibles sólidos de importación, o valor límite de emisión de dióxido de xofre será do 800 mg/Nm³.
- b) No caso dos combustibles sólidos nacionais, o índice de desulfuración será, polo menos, do 60 por cento.

Sempre que a capacidade autorizada total das instalacións ás que se lles aplique esta disposición transitoria non exceda de:

- 1.º 2.000 MW eléctricos para as instalacións que utilicen combustibles sólidos nacionais.
- 2.º Para as instalacións que utilicen combustibles sólidos de importación, ou ben 7.500 MW eléctricos, ou ben o 50 por cento do conxunto da nova capacidade de todas as instalacións que utilicen combustibles sólidos autorizadas ata o 31 de decembro de 1999, tendo en consideración o máis baixo destes dous valores.

Disposición transitoria terceira. *Exclusión da aplicación do capítulo II ás turbinas de gas autorizadas antes da entrada en vigor deste real decreto.*

O capítulo II non será de aplicación ás turbinas de gas autorizadas antes da entrada en vigor deste real decreto ou ás que fosen obxecto dunha solicitude de autorización antes da entrada en vigor deste real decreto, a condición de que a instalación se poña en funcionamento como máis tarde un ano despois da devandita entrada en vigor, sen prexuízo do disposto no artigo 7.1 e nos puntos A e B do anexo VIII.

Disposición transitoria cuarta. *Disposicións en relación con novas instalacións autorizadas antes da entrada en vigor deste real decreto.*

No caso de instalacións novas autorizadas antes da entrada en vigor deste real decreto, tal como se recolle no punto 1 do artigo 5, o artigo 4, o punto 2 do artigo 5, o artigo 6, o punto 3 do artigo 15, os anexos III, VI e VIII e o punto A.2 do anexo IX do Real decreto 646/1991, do 22 de abril, seguirán en vigor ata o 1 de xaneiro de 2008.

Disposición transitoria quinta. *Procedementos para a medición e avaliación das emisións das instalacións de combustión.*

Para as instalacións existentes e para as novas instalacións ás que se lles conceda autorización de conformidade co punto 1 do artigo 5, o disposto no punto A.2 do anexo VIII será de aplicación a partir do 27 de novembro de 2004.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Sen prexuízo do establecido nas disposicións transitorias, o Real decreto 646/1991, do 22 de abril, polo

que se establecen novas normas sobre limitación ás emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión, quedará derrogado a partir da entrada en vigor deste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro.*

A partir da entrada en vigor deste real decreto, o punto 7, Refinarías de petróleo, no referente á emisión de SO₂, do anexo IV do Decreto 833/1975, do 6 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, será de aplicación unicamente a «outras instalacións», quedando a súa nova redacción modificada da seguinte forma:

«Emisión SO ₂ »	mg/Nm ³		
	Instalacións existentes	Instalacións novas	Previsión 1980
Outras instalacións (nota 1)	3.400	3.400	2.500

Nota 1: excluídas as instalacións de rexeneración de catalizadores das unidades de cracking catalítico e as plantas de recuperación de xofre.»

Disposición derradeira segunda. *Fundamento constitucional.*

Este real decreto ten carácter básico ao abeiro do establecido no artigo 149.1.23.^a e 25.ª da Constitución.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación de desenvolvemento.*

1. Autorízanse os ministros de Economía, de Medio Ambiente e de Ciencia e Tecnoloxía, no ámbito das súas respectivas competencias, para ditaren as disposicións necesarias para a execución e desenvolvemento deste real decreto.

2. En particular, os ministros de Economía e de Medio Ambiente, no ámbito das súas respectivas competencias, poderán establecer, para que das medicións das emisións se obteñan resultados homoxéneos e comparables, os procedementos e requisitos para a medición e avaliación das emisións procedentes das instalacións a que se refire o capítulo II.

3. Así mesmo, os ministros de Medio Ambiente e de Economía, para lles dar cumprimento ás súas responsabilidades de información, en particular aos compromisos de remisión de información á Comisión Europea, no ámbito das súas respectivas competencias e sen prexuízo das competencias asignadas a outros organismos, poderán adoptar as disposicións necesarias en relación coa información que lles deban transmitir os titulares das instalacións a que se refire o capítulo II.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 12 de marzo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno e ministro da Presidencia,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANEXO I

Topes e obxectivos de redución de emisións de SO₂ para as instalacións existentes (1) (2)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Emisións de SO ₂ de grandes instalacións de combustión en 1980 (quilotoneladas)	Topes de emisión quilotoneladas ano			% de redución sobre as emisións de 1980			% de redución sobre as emisións axustadas de 1980		
	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003
2.290	2.290	1.730	1.440	0	- 24	- 37	- 21	- 40	- 50

(1) Pódense producir emisións adicionais a causa da capacidade autorizada a partir do 1 de xullo de 1987.

(2) As emisións procedentes de instalacións de combustión autorizadas antes do 1 de xullo de 1987 pero que non estean aínda en funcionamento antes da devandita data e que non fosen tidas en conta para establecer os teitos de emisión fixados neste anexo deberanse axustar aos requisitos establecidos por este real decreto para novas instalacións ou ser tidas en conta no marco das emisións globais procedentes de instalacións xa existentes, que non deben superar os teitos fixados neste anexo.

ANEXO II

Topes e obxectivos de redución de emisións de NO_x para as instalacións existentes (1) (2)

0	1	2	3	4	5	6
Emisións de NO _x (como NO ₂) de grandes instalacións de combustión en 1980 (quilotoneladas)	Topes de emisión (quilotoneladas/ano)		% de redución sobre as emisións de 1980		% de redución sobre as emisións axustadas de 1980	
	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 1 1993	Fase 2 1998
366	368	277	+ 1	- 24	- 20	- 40

(1) Pódense producir emisións adicionais a causa da capacidade autorizada a partir do 1 de xullo de 1987.

(2) As emisións procedentes de instalacións de combustión autorizadas antes do 1 de xullo de 1987 pero que non estean aínda en funcionamento antes da devandita data e que non fosen tidas en conta para establecer os teitos de emisión fixados neste anexo deberanse axustar aos requisitos establecidos por este real decreto para as novas instalacións ou ser tidas en conta no marco das emisións globais procedentes de instalacións xa existentes, que non deben superar os teitos fixados neste anexo.

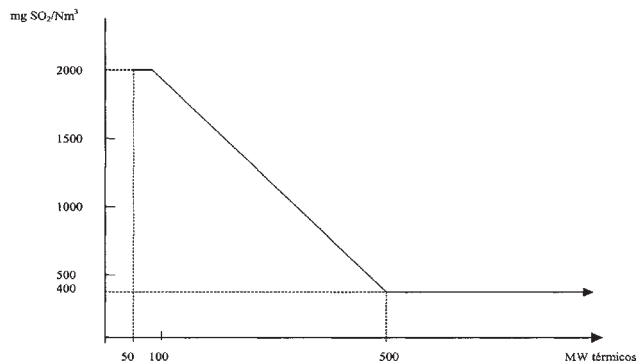

ANEXO III

Valores límite de emisión de dióxido de xofre (SO₂)

Combustibles sólidos

A. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 6%) que deberán aplicar as novas instalacións e as instalacións existentes a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, respectivamente:

Nota: cando os valores límite de emisión indicados no gráfico non se poidan conseguir debido ás características do combustible, deberase alcanzar unha porcentaxe de desulfuración de como mínimo o 60% no caso das instalacións cunha potencia térmica nominal inferior ou igual a 100 MW, o 75% no caso das instalacións cunha potencia térmica nominal superior a 100 MW e inferior ou igual a 300 MW, e o 90% no caso das instalacións cunha potencia térmica nominal superior a 300 MW. No caso das instalacións cunha potencia térmica nominal superior a 500 MW, será de aplicación unha porcentaxe de desulfuración de como mínimo o 94% ou de como mínimo o 92% cando se celebre un contrato para a instalación de equipamento de desulfuración de gases de combustión ou de inxección de cal e os traballos comezasen nesa instalación antes do 1 de xaneiro de 2001.

B. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 6%) que deberán aplicar as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5, con excepción das turbinas de gas:

Tipo de combustible	50 a 100 MW térmicos	100 a 300 MW térmicos	> 300 MW térmicos
Biomasa	200	200	200
Caso xeral	850	200(1)	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, nas que se aplicarán 850 a 200 mg/Nm³ (diminución lineal).

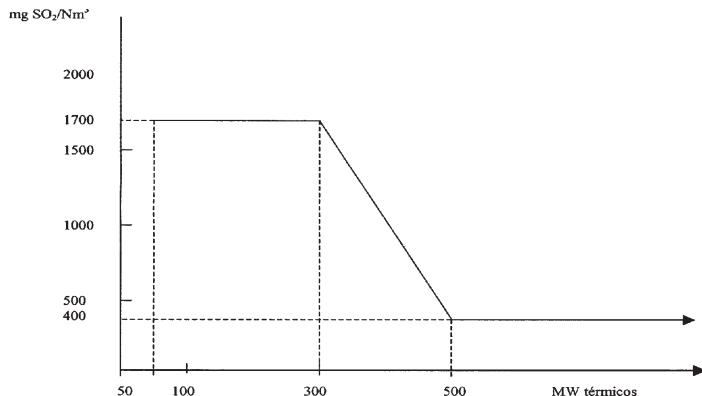
Nota: Cando os valores límite de emisión indicados no gráfico non se poidan conseguir debido ás características do combustible, as instalacións deberán alcanzar un nivel de emisión do 300 mg/Nm³ SO₂ ou unha porcentaxe de desulfuración de como mínimo o 92% no caso das instalacións cunha potencia térmica nominal inferior ou igual a 300 MW e no caso das instalacións cunha potencia térmica nominal superior a 300 MW unha porcentaxe de desulfuración de como mínimo o 95% e un valor límite máximo de emisión admisible do 400 mg/Nm³.

ANEXO IV

Valores límite de emisión de SO₂

Combustibles líquidos

A. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm₃ (contido de O₂ do 3%) que deberán aplicar as novas instalacións e as instalacións existentes a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, respectivamente:

B. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm³ (contido O₂ do 3%) que deberán aplicar as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5, con excepción das turbinas de gas:

50 a 100 MW térmicos	100 a 300 MW térmicos	> 300 MW térmicos
850	400 a 200 (diminución lineal)(1)	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, en que se aplicarán 850 a 200 mg/Nm³ (diminución lineal).

ANEXO V

Valores límite de emisión de SO₂

Combustibles gasosos

A. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 3%) que deberán aplicar as novas instalacións e as instalacións existentes a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, respectivamente:

Tipo de combustible	Valores límite de emisión (mg/Nm ³)
Combustibles gasosos en xeral	35
Gas licuado	5
Gases de baixo valor calorífico procedentes da gasificación de residuos de refinaría, gas de fornos de coque, gas de altos fornos ...	800
Gas procedente da gasificación do carbón	(1)

(1) Os valores límite de emisión aplicables ao devandito gas fixaranse no futuro.

B. Valores límite de emisión de SO₂ expresados en mg/Nm³ (contido O₂ do 3%) que deberán aplicar as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5:

Tipo de combustible	Valores límite de emisión (mg/Nm ³)
Combustibles gasosos en xeral	35
Gas licuado	5
Gases de baixo valor calorífico procedentes fornos de coque	400
Gas de baixo valor calorífico procedentes de altos fornos	200

ANEXO VI**Valores límite de emisión de NO_x (medidos en NO₂)**

A. Valores límite de emisión de NO_x expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 6% para os combustibles sólidos e do 3% para os combustibles líquidos e gasosos) que deberán aplicar as novas instalacións e as instalacións existentes a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, respectivamente:

Tipo de combustible	Valores límite de emisión (1) (mg/Nm ³)
Sólido (2) (3):	
50 a 500 MW térmicos	600
>500 MW térmicos	500
A partir do 1 de xaneiro de 2016:	
50 a 500 MW térmicos	600
>500 MW térmicos	200
Líquido:	
50 a 500 MW térmicos	450
>500 MW térmicos	400
Gasoso:	
50 a 500 MW térmicos	300
>500 MW térmicos	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, en que se aplicarán os seguintes valores:

Sólido en xeral: 650.
Sólido con <10% de compoñentes volátiles: 1.300.
Líquido: 450.
Gasoso: 350.

(2) Ata o 31 de decembro de 2015 as instalacións dunha potencia térmica nominal superior a 500 MW, que a partir de 2008 non superen máis de 2.000 horas de funcionamento ao ano (media móbil calculada nun período de cinco anos), deberán, no caso das instalacións existentes sometidas ao plan nacional de redución de emisións, de conformidade co artigo 5.3, avaliar a contribución das emisións de óxidos de nitróxeno (medidas en NO₂) de cada unha delas ao Plan nacional sobre a base dun valor límite do 600 mg/Nm³.

A partir do 1 de xaneiro do 2016 as instalacións que non superen máis do 1.500 horas de funcionamento ao ano (media móbil calculada nun período de cinco anos) estarán sometidas a un valor límite de emisións de óxido de nitróxeno (medidas en NO₂) do 450 mg/Nm³.

(3) Ata o 1 de xaneiro do 2018 no caso das instalacións que durante o período do 12 meses anterior ao 1 de xaneiro de 2001 utilizaban, e seguen utilizando, combustible sólido cuxos compostos volátiles eran inferiores ao 10%, aplicaranse 1.200 mg/Nm³.

B. Valores límite de emisión de NO_x expresados en mg/Nm³ que deberán aplicar as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5, con excepción das turbinas de gas:

Combustibles sólidos (contido de O₂ do 6%):

Tipo de combustible	50 a 100 MW térmicos	100 a 300 MW térmicos	> 300 MW térmicos
Biomasa	400	300	200
Caso xeral	400	200(1)	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, en que se aplicará 300 mg/Nm³.

Combustibles sólidos (contido de O₂ do 6%):

50 a 100 MW térmicos	100 a 300 MW térmicos	> 300 MW térmicos
400	200(1)	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, en que se aplicará 300 mg/Nm³.

Combustibles líquidos (contido de O₂ do 3%):

	50 a 300 MW térmicos	> 300 MW térmicos
Gas natural (1).	150	100
Otros gases	200	200

(1) Excepto no caso das rexións ultraperiféricas, en que se aplicará 300 mg/Nm³.

Turbinas de gas:

Valores límite de emisión de NO_x expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 15%) que deberá aplicar unha unidade individual de turbina de gas de conformidade co punto 2 do artigo 5 (os valores límite aplícanse unicamente por encima dunha carga do 70%):

	>50 MW térmicos (potencia térmica en condicións ISO)
Gas natural (1)	50 (2)
Combustibles líquidos (3)	120
Combustibles gasosos (distintos do gas natural)	120

Están excluídas destes valores límite as turbinas de gas destinadas a un uso de emerxencia que funcionen menos do 500 horas anuais. O titular das devanditas instalacións presentará cada ano ás autoridades competentes un rexistro do devandito tempo utilizado.

ANEXO VII**Valores límite de emisión de partículas**

A. Valores límite de emisión de partículas expresados en mg/Nm³ (contido de O₂ do 6% para os combustibles sólidos e do 3% para os combustibles líquidos e gasosos) que deberán aplicar as novas instalacións e as instalacións existentes a que se refiren os puntos 1 e 3 do artigo 5, respectivamente:

(1) O gas natural é metano natural que non teña máis do 20% (en volume) de inertes e outros constituintes.

(2) 75 mg/Nm³ nos seguintes casos, cando o rendemento da turbina de gas se determina en condicións ISO para carga base:

Turbinas de gas utilizadas nun sistema que combina calor e electricidade que teñan un rendemento global superior ao 75%

Turbinas de gas utilizadas en instalacións de ciclo combinado cuxo rendemento eléctrico global medio anual sexa superior ao 55%.

Turbinas de gas para unidades motrices mecánicas.

Para as turbinas de gas de ciclo único que non entran en ningunha das categorías anteriores, pero que teñan un rendemento superior ao 35% —determinado en condicións ISO para carga base— o valor límite de emisión será do 50·η/35, sendo η o rendemento da turbina de gas expresado en porcentaxe (e determinado en condicións ISO para carga base).

(3) Este valor límite de emisión aplícase unicamente ás turbinas de gas que consomen destilados lixeiros e medios.

Tipo de combustible	Potencia térmica nominal (MW)	Valores límite de emisión (mg/Nm ³)
Sólido	≥ 500 < 500	50 ⁽²⁾ 100
Líquido ⁽¹⁾ ...	Todas as instala- cións.	50
Gasoso	Todas as instala- cións.	5 como norma xeral, pero 10 para gas de altos fornos 50 para gases produ- cidos pola indus- tria siderúrxica que poden ter outros usos.

(1) Poderase aplicar un valor límite de emisión do 100 mg/Nm³ ás instalacións cunha potencia térmica nominal de menos do 500 MW que queimen combustible líquido cun contido de cinzas de máis do 0,06%.

(2) Poderase aplicar un valor límite de emisión de 100 mg/Nm³ ás instalacións autorizadas de conformidade co punto 3 do artigo 5 cunha potencia térmica nominal igual ou superior a 500 MW que queimen combustible sólido cun contido calorífico inferior a 5.800 kJ/kg (poder calorífico inferior), un contido de humidade superior ao 45% do peso, un contido combinado de humidade e cinzas superior ao 60% do peso e un contido de óxido de calcio superior ao 10%.

B. Valores límites de emisión de partículas expresados en mg/Nm³ que deberán aplicar as novas instalacións a que se refire o punto 2 do artigo 5, con excepción das turbinas de gas:

Combustibles sólidos (contido de O₂ do 6%):

50 a 100 MW térmicos	>100 MW térmicos
50	30

Combustibles líquidos (contido de O₂ do 3%):

50 a 100 MW térmicos	>100 MW térmicos
50	30

Combustibles gasosos (contido de O₂ do 3%):

Como norma	5
Para gases de altos hornos	10
Para gases producidos pola industria do aceiro que poden ter outros usos	30

ANEXO VIII

Método de medición das emisións das instalacións ás que se lles aplique o capítulo II

A) Procedementos para a medición e avaliación das emisións das instalacións de combustión.

1. Ata o 27 de novembro de 2004.

a) As concentracións de SO₂, partículas e NO_x médianse de forma continua no caso de instalacións novas cuxa autorización se conceda de conformidade co punto 1 do artigo 5, cunha potencia térmica nominal superior aos 300 MW. Non obstante, o control do SO₂ e das partículas poderase limitar a medicións descontinuas ou

a outros procedementos de medición apropiados nos casos en que as devanditas medicións ou procedementos se poidan utilizar para determinar a concentración. Estas medicións ou procedementos han de ser verificados e aprobados pola Administración competente.

b) No caso de instalacións novas cuxa autorización se conceda de conformidade co punto 1 do artigo 5, non suxeitas ao disposto no parágrafo primeiro, a Administración competente poderá exixir que se efectúen medicións continuas deses tres axentes contaminantes nos casos que considere necesarios. Cando non sexan obrigatorias as devanditas medicións continuas, recorrease de forma regular a medicións descontinuas ou a procedementos de medición adecuados coa aprobación previa da Administración competente, co fin de avaliar a cantidade de substancias anteriormente mencionadas presente nas emisións.

2. Desde a entrada en vigor deste real decreto e sen prexuízo da disposición transitoria quinta.

a) As concentracións de SO₂, partículas e NO_x dos gases residuais de cada instalación de combustión médianse de forma continua no caso de instalacións cunha potencia térmica nominal igual ou superior a 100 MW.

En refinarias de petróleo, en plantas petroquímicas e en plantas de obtención de lubricantes, dispórase de medidores en continuo das emisións de SO₂, partículas e NO_x en chemineas ou nos condutos de saída de fumes que teñan conectadas instalacións de combustión cuxas potencias sumen máis do 50 MW térmicos.

b) Malia o disposto na alínea a) anterior, non será necesaria a medición continua nos seguintes casos:

1.º Para as instalacións de combustión cun período de vida inferior a 10.000 horas de actividade.

2.º Para o SO₂ e as partículas procedentes de caldeiras de gas natural ou de turbinas de gas que utilicen gas natural.

3.º Para o SO₂ procedente de turbinas de gas ou caldeiras de gasóleo cun contido de xofre coñecido, nos casos en que non se dispoña de equipamento de desulfuración.

4.º Para o SO₂ procedente de caldeiras alimentadas con biomasa se o titular pode demostrar que en ningún caso as emisións de SO₂ superarán os valores límite de emisión establecidos.

c) Cando non sexan necesarias as medicións continuas, exixíranse medicións descontinuas polo menos cada seis meses. Como alternativa, poderanse utilizar procedementos adecuados de determinación, que a Administración competente deberá verificar e aprobar, para avaliar a cantidade dos contaminantes anteriormente mencionados presentes nas emisións. Estes procedementos utilizarán as normas CEN pertinentes tan pronto como estas estean dispoñibles. En caso de non se dispor de normas CEN, aplicaranse as normas ISO ou outras normas nacionais ou internacionais que garantan a obtención de datos de calidade científica equivalente.

3. No caso de instalacións que se deban axustar ao índice de desulfuración previsto na disposición transitoria segunda e no anexo III, serán de aplicación os requisitos relativos ás medicións de emisións de SO₂ establecidos no punto 2. Ademais, deberase controlar regularmente o contido de xofre de combustible utilizado nas instalacións da planta de combustión.

4. Informarase a Administración competente sobre os cambios substanciais no tipo de combustible empregado ou no modo de explotación da instalación. Esta decidirá se os requisitos de control establecidos no punto 2 anterior son aínda adecuados ou exixen ser adaptados.

5.1. As medicións continuas efectuadas consonte o punto 2 incluírán os parámetros pertinentes do proceso de explotación relativos ao contido de oxíxeno, a temperatura, a presión e o contido de vapor de auga dos gases residuais de combustión. A medición continua do contido de vapor de auga non será necesaria, sempre que a mostra do gas residual de combustión secase antes de que se analicen as emisións, nin cando se poida demostrar que a estimación daquel por cálculo a partir dos combustibles utilizados e as condicións de operación teña a precisión adecuada.

5.2 As medicións representativas, por exemplo mostraxes e análises, dos contaminantes pertinentes e os parámetros do proceso, así como os métodos de medición de referencia para calibrar os sistemas de medición automáticos, levaranse a cabo consonte as normas CEN tan pronto como se dispoña delas. En caso de non se dispor de normas CEN, aplicaranse as normas ISO ou outras normas nacionais ou internacionais que garantan a obtención de datos de calidade científica equivalente.

5.3 Os sistemas de medición continua estarán suxeitos a control por medio de medicións paralelas cos métodos de referencia, polo menos unha vez ao ano.

6.1 Os valores dos intervalos de confianza do 95% dun único resultado medido non excederán as seguintes porcentaxes dos valores límite de emisión:

Dióxido de xofre 20%.
Óxidos de nitróxeno 20%.
Partículas 30%.

6.2 Os valores medios validados horarios e diarios determinaranse a partir dos valores medios por hora válidos, medidos unha vez subtraído o valor do intervalo de confianza especificado anteriormente.

6.3 Invalidaranse os días en que máis de tres valores medios horarios sexan inválidos debido ao mal funcionamento ou mantemento do sistema de medición continua. Se por estes motivos se invalidan máis de dez días ao ano, a Administración competente exixiralle ao titular que adopte as medidas necesarias para mellorar a fiabilidade do sistema de control continuo.

B) Determinación do total anual de emisións das instalacións de combustión.

1. Ata o ano 2003, inclusive, informarase a Administración competente, e en calquera caso a Administración xeral do Estado, da determinación dos totais anuais de emisións de SO₂ e NO_x para as novas instalacións de combustión. Cando se proceda a un control continuo, o titular da instalación de combustión engadirá, por separado para cada axente contaminante, a masa del emitida cada día, de acordo cos índices do caudal volumétrico dos gases residuais. En caso de que non se realice un control continuo, o titular realizará a estimación dos totais anuais de emisións consonte o disposto no punto A.1 deste anexo, de acordo co que establece a Administración competente.

2. A Administración xeral do Estado comunicarlle á Comisión Europea o total anual das emisións de SO₂ e NO_x das novas instalacións, ao mesmo tempo que a comunicación establecida consonte o punto C.3 deste anexo relativa ás emisións anuais totais das instalacións existentes.

3. A partir do ano 2004 e para cada ano posterior, a Administración xeral do Estado establecerá un inventario das emisións de SO₂, NO_x e partículas procedentes de todas as instalacións de combustión cunha potencia térmica nominal igual ou superior a 50 MW. Dentro dos dous primeiros meses de cada ano natural, o titular da instalación informaraa dos datos seguintes relativos ao ano natural anterior:

a) As emisións totais anuais (en t/ano) de SO₂, NO_x e partículas (como partículas totais en suspensión).

b) O consumo total anual de enerxía, en función do poder calorífico neto, clasificado en cinco categorías de combustible: biomasa, outros combustibles sólidos, combustibles líquidos, gas natural e outros gases.

4. Cada tres anos, a Administración xeral do Estado comunicarlle á Comisión Europea un resumo dos resultados deste inventario, presentando por separado as emisións das refinarías. Este resumo deberase presentar dentro dos doce meses seguintes á fin do período de tres anos que se tome en consideración.

5. A partir do 1 de xaneiro de 2008, a Administración xeral do Estado informará anualmente a Comisión Europea das instalacións existentes declaradas aptas en virtude do punto 4 do artigo 5, xunto co balance das horas utilizadas e non utilizadas autorizadas para o resto da vida operativa útil das instalacións.

C) Determinación do total anual de emisións das instalacións existentes ata o ano 2003 inclusive.

1. A Administración xeral do Estado establecerá, a partir de 1990 e para cada ano posterior ata o 2003 inclusive, un inventario completo de emisións de SO₂ e de NO_x procedentes das instalacións existentes:

Instalación por instalación no caso das instalacións dunha potencia térmica superior a 300 MW e das refinarías.

Un inventario xeral para as demais instalacións de combustión ás que aplique o capítulo II e anexos deste real decreto.

2. O método utilizado para a realización dos devanditos inventarios deberase axustar ao utilizado en 1980 para determinar as emisións de SO₂ e NO_x das instalacións de combustión.

3. Os resultados do devandito inventario, debidamente recompilados, seranlle comunicados pola Administración xeral do Estado á Comisión Europea nos nove meses seguintes ao final do ano de que se trate.

XEFATURA DO ESTADO

5285 *CORRECCIÓN de erros da Lei 61/2003, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2004. («BOE» 72, do 24-3-2004.)*

Advertidos erros na Lei 61/2003, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2004, publicada no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 2 en lingua galega, do 16 de xaneiro de 2004, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 409, artigo 10, punto un, primeira columna, onde di: ... «5. Autoriza-las xeracións de crédito a que se refire a disposición adicional vixésimo primeira bis desta lei»; debe dicir: «5. Autoriza-las xeracións de crédito a que se refire a disposición adicional vixésimo segunda desta lei».

Na mesma páxina, artigo 10, punto catro, primeira columna, onde di: ... «1. Autorizar ... a que se refire a disposición adicional vixésima desta lei.»; debe dicir: «1. Autorizar ... a que se refire a disposición adicional vixésimo primeira desta lei.»

Na mesma páxina, artigo e punto, onde di: ... «2. Autorizar ... previstas na disposición adicional vixésimo segunda desta lei.»; debe dicir: «2. Autorizar ... previstas na disposición adicional vixésimo cuarta desta lei.»